COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 16.11.2020
COM(2020) 715 final

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU

privind punerea în aplicare și administrarea Directivei 2000/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 mai 2000 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la zgomotul emis de echipamentele utilizate în exterior

{SWD(2020) 266 final} - {SWD(2020) 267 final}

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU

privind punerea în aplicare și administrarea Directivei 2000/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 mai 2000 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la zgomotul emis de echipamentele utilizate în exterior

1. Introducere

Directiva 2000/14/CE referitoare la zgomotul emis de echipamentele utilizate în exterior[1] (denumită în continuare „directiva") a fost adoptată la 8 mai 2000 și este aplicabilă începând cu 3 ianuarie 2002. Cadrul juridic al UE referitor la zgomotul emis de echipamentele utilizate în exterior a fost introdus prin fuzionarea a șapte directive specifice privind produsele și a două directive privind procedurile de încercare[2].

Articolul 20 din directivă prevede obligația Comisiei de a înainta Parlamentului European și Consiliului un raport privind experiența Comisiei cu privire la punerea în aplicare și administrarea directivei. După toate consultările necesare, în special cu comitetul instituit prin articolul 18 din directivă, Comisia are obligația de a-și prezenta concluziile și, dacă este cazul, eventualele modificări aduse directivei.

---

[1] Text consolidat: Directiva 2000/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 mai 2000 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la zgomotul emis de echipamentele utilizate în exterior (JO L 162, 3.7.2000, p. 1) modificată prin Directiva 2005/88/CE (JO L 344, 27.12.2005, p. 44), prin Regulamentul (CE) nr. 219/2009 (JO L 87, 31.3.2009, p. 109) și prin Regulamentul (CE) 2019/1243 (JO L 198, 25.7.2019); corectată prin rectificare [JO L 165, 17.6.2006, p. 35 (2005/88/CE)]. Textul original: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=celex:32005L0088; textul consolidat: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=CELEX:02000L0014-20190726. Pagina web sectorială a Comisiei privind zgomotul emis de echipamentele utilizate în exterior: https://ec.europa.eu/growth/sectors/mechanical-engineering/noise-emissions_ro.

[2] Directiva 79/113/CEE a Consiliului din 19 decembrie 1978 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la determinarea emisiei de zgomot a echipamentelor utilizate în construcții (JO L 33, 8.2.1979, p. 15);
Directiva 84/532/CEE a Consiliului din 17 septembrie 1984 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la dispoziții comune pentru echipamentele utilizate în construcții (JO L 300,19.11.1984, p. 111);
Directiva 84/533/CEE a Consiliului din 17 septembrie 1984 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la nivelul de putere acustică admis pentru compresoare (JO L 300, 19.11.1984, p. 123);
Directiva 84/534/CEE a Consiliului din 17 septembrie 1984 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la nivelul de putere acustică admis pentru macaralele turn (JO L 300, 19.11.1984, p. 130);
Directiva 84/535/CEE a Consiliului din 17 septembrie 1984 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la nivelul de putere acustică admis pentru generatoarele de sudură (JO L 300, 19.11.1984, p. 142);
Directiva 84/536/CEE a Consiliului din 17 septembrie 1984 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la nivelul de putere acustică admis pentru generatoarele de curent electric (JO L 300, 19.11.1984, p. 149);
Directiva 84/537/CEE a Consiliului din 17 septembrie 1984 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la nivelul de putere acustică admis pentru ciocanele de spart beton și picamerele de mână electrice (JO L 300, 19.11.1984, p. 156);
Directiva 84/538/CEE a Consiliului din 17 septembrie 1984 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la nivelul de putere acustică admis pentru mașinile de tuns gazon (JO L 300, 19.11.1984, p. 171);
Directiva 86/662/CEE a Consiliului din 22 decembrie 1986 privind limitarea zgomotului emis de excavatoarele cu comandă hidraulică, excavatoarele cu transmisie prin cablu, încărcătoarele cu cupă, încărcătoarele și excavatoarele-încărcătoare (JO L 384, 31.12.1986, p. 1).

Pe această bază, Comisia a evaluat directiva în timpul perioadei sale de funcționare. În cadrul evaluării, Comisia a analizat performanța directivei în ceea ce privește eficacitatea sa în îndeplinirea obiectivelor, eficiența sa (cu accent pe examinarea costurilor și a beneficiilor în materie de reglementare – inclusiv administrative) și potențialul de simplificare și îmbunătățire, coerența sa cu alte acte legislative ale UE, relevanța sa în raport cu necesitățile părților interesate și valoarea adăugată europeană pe care o reprezintă.

În sprijinul evaluării au fost utilizate diferite surse de date și au fost efectuate diferite consultări ale statelor membre și ale părților interesate în cadrul grupurilor de lucru relevante, precum și mai multe studii, pentru a se colecta informații actualizate privind performanța echipamentelor care intră în domeniul de aplicare și pentru a se explora necesitatea și posibilitatea revizuirii:

- *Study on the experience in the implementation and administration of Directive 2000/14/EC relating to the noise emission in the environment by equipment for use outdoors* (Studiu privind experiența în punerea în aplicare și administrarea Directivei 2000/14/CE referitoare la zgomotul emis de echipamentele utilizate în exterior) („studiul NOMEVAL”)[3] din 2007;
- *Impact assessment on possible policy options for reviewing the Outdoor Equipment Noise Directive* (Evaluarea impactului asupra posibilelor opțiuni de politică pentru revizuirea Directivei referitoare la zgomotul emis de echipamentele utilizate în exterior) („studiul ARCADIS”)[4] din 2009;
- *Study on the merger of the Directive on noise from outdoor equipment, 2000/14/EC, with the Machinery Directive 2006/42/EC* (Studiu privind fuzionarea Directivei 2000/14/CE referitoare la zgomotul emis de echipamentele utilizate în exterior cu Directiva 2006/42/CE privind echipamentele tehnice) („studiul CEPS”)[5] din 2013;
- *Study on the suitability of the current scope and limit values of Directive 2000/14/EC relating to the noise emission in the environment by equipment for use outdoors* (Studiu privind adecvarea actualului domeniu de aplicare al Directivei 2000/14/CE referitoare la zgomotul emis de echipamentele utilizate în exterior și a valorilor-limită actuale prevăzute în aceasta) („studiul ODELIA”)[6] din 2015-2016;
- *Supporting study for an evaluation*[7] *and impact assessment*[8] *of Directive 2000/14/EC on noise emission by outdoor equipment* (Studiu de sprijin pentru evaluarea

[3] http://ec.europa.eu/DocsRoom/documents/1639/attachments/1/translations/en/renditions/pdf.

[4] https://ec.europa.eu/docsroom/documents/1635/attachments/1/translations/en/renditions/pdf.

[5] http://ec.europa.eu/DocsRoom/documents/4985/attachments/1/translations/.

[6] http://ec.europa.eu/DocsRoom/documents/18281/attachments/1/translations/.

[7] https://op.europa.eu/ro/publication-detail/-/publication/90f4d795-e192-11e8-b690-01aa75ed71a1.

[8] https://op.europa.eu/ro/publication-detail/-/publication/69de2e48-e17d-11e8-b690-01aa75ed71a1.

Directivei 2000/14/CE referitoare la zgomotul emis de echipamentele utilizate în exterior și pentru evaluarea impactului acesteia) („studiul VVA”) din 2017-2018.

Rezultatele evaluării sunt compilate într-un document de lucru specific al serviciilor Comisiei („SWD”), care însoțește prezentul raport.

2. Obiectivul și principalele dispoziții ale directivei

Directiva stabilește cadrul juridic pentru armonizarea normelor și a procedurilor referitoare la zgomotul emis de echipamentele utilizate în exterior care sunt introduse pe piața UE. Scopul directivei este de a proteja sănătatea umană și bunăstarea cetățenilor, precum și mediul, prin reducerea emisiilor de zgomot generate de echipamentele utilizate în exterior, și de a contribui la funcționarea normală a pieței interne, prin armonizarea cerințelor pe care trebuie să le respecte echipamentele utilizate în exterior în ceea ce privește emisiile de zgomot, pentru a se preveni obstacolele din calea liberei circulații a unor astfel de echipamente.

Principalele obiective ale directivei sunt:

- asigurarea liberei circulații a echipamentelor utilizate în exterior, care intră în domeniul de aplicare al directivei, în cadrul pieței interne a UE;
- reducerea nivelurilor de zgomot admise pentru aceste echipamente, pentru a se proteja sănătatea și bunăstarea cetățenilor, precum și mediul;
- furnizarea de informații către public în ceea ce privește zgomotul emis de astfel de echipamente, promovându-se astfel echipamente cu un nivel mai scăzut de zgomot și îmbunătățindu-se capacitatea de alegere a consumatorilor;

Directiva stabilește metode detaliate de măsurare a zgomotului și coduri de încercare (făcând trimitere la standardele europene și internaționale), limite armonizate ale zgomotului pentru o listă precisă de echipamente, proceduri de evaluare a conformității și cerințe de marcaj.

Directiva se referă la 57 de tipuri de echipamente utilizate în exterior, definite în anexa I, stabilind limite de zgomot pentru 22 dintre aceste tipuri (articolul 12) și prevăzând un marcaj specific referitor la zgomot pentru toate tipurile de echipamente (articolul 13). Echipamentele respective pot fi grupate în opt grupuri:

I. Echipamente de curățat

II. Echipamente de construcții

III. Echipamente de grădinărit

IV. Echipamente de încărcare și ridicare

V. Generatoare de curent electric și echipamente de răcire

VI. Echipamente de pompare și aspirație

VII. Snowmobile și utilaje de pregătire a pârtiilor

VIII. Echipamente de colectare, prelucrare și reciclare a deșeurilor

Directiva se referă atât la echipamentele de uz profesional, cât și la cele de uz privat. În categoriile echipamente de curățat, echipamente de construcții, echipamente de încărcare și ridicare, generatoare electrice și echipamente de răcire și echipamente de colectare, prelucrare și reciclare a deșeurilor, majoritatea echipamentelor sunt de uz profesional. În categoriile echipamente de grădinărit și echipamente de pompare și aspirație, toate tipurile de echipamente sunt atât de uz profesional, cât și de uz privat. De obicei, echipamentele de dimensiuni mai mari și cu prețuri mai ridicate sunt de uz profesional.

3. Transpunerea și punerea în aplicare

În vederea atingerii obiectivelor, directiva a armonizat anumite aspecte ale actelor cu putere de lege și ale actelor administrative ale statelor membre referitoare la zgomotul emis de echipamentele utilizate în exterior. Astfel, după adoptarea directivei, care a avut loc la 8 mai 2000, dispozițiile acesteia au trebuit să fie transpuse și puse în aplicare de către statele membre: dispozițiile juridice naționale necesare trebuiau să fie adoptate până la 3 iulie 2001 și să fie aplicate începând cu 3 ianuarie 2002.

Directiva a fost transpusă și pusă în aplicare integral și în mod coerent în toate statele membre. Nu au fost identificate probleme semnificative nici în ceea ce privește transpunerea dispozițiilor juridice ale directivei în legislațiile naționale, nici în ceea ce privește punerea sa în aplicare. Este vorba în special de dispozițiile privind introducerea pe piață și de obligațiile conexe pentru fabricanți și reprezentanții autorizați, de rolul și responsabilitățile statelor membre, de procedurile și organismele de evaluare a conformității și de culegerea de date cu privire la zgomot.

S-au constatat, în schimb, unele diferențe în ceea ce privește supravegherea pieței, în special amploarea și monitorizarea activităților la nivelul statelor membre. Această situație este creată în cea mai mare parte de faptul că în acest domeniu specific nu sunt alocate suficiente resurse, în comparație cu alte domenii reglementate de legislația de armonizare a UE în cadrul pieței interne.

Cu toate acestea, nu au fost deschise acțiuni în constatarea neîndeplinirii obligațiilor împotriva statelor membre. Nu s-a aplicat nici procedura privind lipsa de conformitate a echipamentelor, prevăzută la articolul 9 din directivă.

Punerea în aplicare și administrarea directivei sunt sprijinite de grupuri de lucru sectoriale consacrate, în care sunt implicați reprezentanți ai tuturor actorilor relevanți de la nivelul UE: statele membre, organismele notificate, organismele de standardizare și organizațiile părților interesate din industrie, consumatorii, asociațiile de mediu etc. Aceste grupuri de lucru sunt:

- Comitetul pentru apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la zgomotul emis de echipamentele destinate a fi utilizate în exterior, instituit prin articolul 18 din directivă („Comitetul instituit în temeiul Directivei referitoare la zgomotul emis de echipamentele utilizate în exterior”);
- Grupul de lucru al Comitetului pentru apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la zgomotul emis de echipamentele destinate a fi utilizate în exterior („Grupul de lucru al Comitetului instituit în temeiul Directivei referitoare la zgomotul

emis de echipamentele utilizate în exterior"), transformat în prezent în grupul de experți al Comisiei privind zgomotul emis de echipamentele utilizate în exterior[9];

- Grupul de cooperare administrativă al autorităților de supraveghere a pieței în domeniul Directivei referitoare la zgomotul emis de echipamentele utilizate în exterior („Grupul de cooperare administrativă pentru Directiva referitoare la zgomotul emis de echipamentele utilizate în exterior"); și
- Grupul european de coordonare a organismelor notificate în domeniul Directivei referitoare la zgomotul emis de echipamentele utilizate în exterior („Organisme notificate în domeniul Directivei referitoare la zgomotul emis de echipamentele utilizate în exterior" sau „Organismul pentru zgomot").

Pentru a-i ajuta pe fabricanți și pe alți actori relevanți să respecte obligațiile prevăzute la articolul 16 din directivă în ceea ce privește culegerea de date cu privire la zgomot, Comisia a creat și gestionează „NOISE Application", o bază de date cu informații privind declarațiile de conformitate UE aferente echipamentelor introduse pe piață.

4. Principalele rezultate ale evaluării

Raportul reflectă principalele constatări ale evaluării Directivei 2000/14/CE referitoare la zgomotul emis de echipamentele utilizate în exterior. Detaliile evaluării sunt prezentate în documentul de lucru al serviciilor Comisiei („SWD") care însoțește prezentul raport.

4.1. Eficacitatea directivei

În ceea ce privește eficacitatea directivei în îndeplinirea obiectivelor sale, în special reducerea nivelurilor de emisii de zgomot generate de echipamentele utilizate în exterior care intră în domeniul de aplicare al directivei, în urma evaluării s-a constatat că aceste niveluri au scăzut în ultimii 20 ani. Cu toate acestea, mai multe echipamente vizate continuă să depășească nivelul de putere acustică considerat periculos pentru auz și sănătate în general (estimat la 90 dB), ceea ce indică faptul că mai pot fi aduse îmbunătățiri.

Comportamentul consumatorilor a avut, de asemenea, un impact asupra eficacității directivei. O atitudine proactivă și creșterea gradului de conștientizare ar fi putut determina consumatorii să prefere echipamente mai silențioase, forțând astfel piața să refuze versiunile mai zgomotoase. Dispozițiile juridice singure s-au dovedit a fi insuficiente pentru motivarea consumatorilor să achiziționeze echipamente mai puțin zgomotoase. Cumpărătorii și utilizatorii neprofesioniști ai echipamentelor care intră sub incidența directivei continuă să aibă un nivel scăzut de cunoștințe și de sensibilizare cu privire la emisiile de zgomot, iar marcajul referitor la zgomot nu este suficient pentru a influența capacitatea de alegere consumatorilor.

[9] Grupul de experți al Comisiei privind zgomotul emis de echipamentele utilizate în exterior (E03673): https://ec.europa.eu/transparency/regexpert/index.cfm?do=groupDetail.groupDetail&groupID=3673&Lang=RO.

Având în vedere nivelul redus al cererii de echipamente mai silențioase, dacă directiva nu ar exista, fabricanții ar direcționa investițiile în cercetare și dezvoltare către produse cu proprietăți mai atractive pentru consumatori (de exemplu, performanță, siguranță, eficiență energetică). Chiar dacă evoluțiile tehnologice ar fi putut conduce la îmbunătățiri în ceea ce privește emisiile de zgomot în orice caz (de exemplu, în cazul motoarelor electrice), directiva a forțat fabricanții să investească resurse în cercetarea și dezvoltarea de modele, mecanisme și strategii speciale pentru reducerea emisiilor de zgomot ale echipamentelor utilizate în exterior. Acest lucru este valabil, în special, pentru echipamentele supuse limitării nivelului acustic (articolul 12), în timp ce, pentru echipamentele supuse doar marcajului referitor la zgomot (articolul 13), directiva nu a fost suficientă pentru a-i încuraja pe fabricanții să dezvolte în aceeași măsură produse mai puțin zgomotoase.

În plus, deficiențele din domeniul supravegherii pieței, create în cea mai mare parte de faptul că în acest domeniu specific nu sunt alocate suficiente resurse, au subminat, de asemenea, capacitatea directivei de a-și îndeplini obiectivele. Cu toate acestea, deși directiva nu și-a atins potențialul deplin, cetățenii expuși la emisii de zgomot produse de echipamentele utilizate în exterior sunt totuși mai bine protejați decât dacă nu ar fi fost adoptată directiva.

În ceea ce privește asigurarea unei piețe interne pentru echipamentele utilizate în exterior prin prevenirea obstacolelor din calea liberei circulații a acestor echipamente, directiva a simplificat cadrul juridic preexistent. Astfel s-a asigurat un grad mai mare de claritate și s-a îmbunătățit activitatea tuturor părților interesate. În plus, directiva a împiedicat apariția unor reglementări diferite la nivel național care ar fi putut împiedica circulația intra-UE a echipamentelor în cauză.

4.2. Eficiența directivei

În ceea ce privește eficiența punerii în aplicare a directivei, în urma evaluării au fost identificate diferite tipuri de costuri și beneficii. Printre beneficiile aduse de directivă, b cele mai evidente și semnificative sunt beneficiile pentru sănătate și mediu. În schimb, deși observă impactul pozitiv al asigurării unei reglementări armonizate la nivelul UE și își exprimă anumite preocupări cu privire la efectul unor limite de zgomot mai stricte în interiorul UE decât în afara UE, părțile interesate nu percep un impact semnificativ asupra activității lor în ceea ce privește comerțul interior sau exterior.

Întrucât acoperă multe tipuri diferite de echipamente și versiuni ale aceluiași tip, clasificarea și gruparea produselor aplicate în prezent ar putea crea fabricanților dificultăți în a înțelege dacă un produs este reglementat efectiv de directivă.

Procedurile de evaluare a conformității prevăzute de directivă abordează în mod adecvat diferitele nevoi ale fabricanților, deși lipsa posibilității de introducere a unei proceduri de control intern pentru certificare („autoevaluare”) în cazul echipamentelor vizate la articolul 12 este considerată o constrângere de către fabricanți și o garanție de către consumatori și de către autoritățile de supraveghere a pieței. Organismele notificate care au competența să efectueze procedurile prevăzute nu sunt instituite în unele țări, ceea ce reprezintă o barieră pentru fabricanți, care trebuie să solicite expertiza necesară în celelalte state membre.

Costurile de evaluare a conformității sunt identificate ca fiind unele dintre cele mai semnificative costuri pentru fabricanți. Astfel de costuri sunt îndeosebi majorate pentru societățile care trebuie să efectueze încercări separate, atât în conformitate cu directiva, cât și în conformitate cu alte acte legislative ale UE, în special Directiva privind echipamentele tehnice. Cu toate acestea, necesitatea de a dispune de proceduri adecvate de evaluare a conformității trebuie înțeleasă în raport cu supravegherea încă insuficientă a pieței, atât în sectorul reglementat de Directiva referitoare la zgomotul emis de echipamentele utilizate în exterior, cât și în alte sectoare, ca un aspect orizontal, astfel cum este identificat în „Studiul de sprijin” și în alte surse.

Codurile de încercare și metodele de măsurare actuale pentru majoritatea echipamentelor reglementate de directivă nu concordă cu dezvoltarea tehnologică și ar trebui revizuite. În plus, faptul că directiva nu prevede o procedură clară și uniformă pentru determinarea incertitudinii măsurătorilor poate cauza o incoerență între nivelurile de putere garantate, în funcție de persoana care efectuează măsurătorile.

Baza de date „NOISE Application”, deși nu presupune costuri financiare deosebit de mari, prezintă limitări operaționale semnificative (înregistrarea de date incorecte sau incomplete, diferite tipuri de echipamente nu sunt clar definite, lipsa unor parametri tehnici pentru echipamentele de pe piață etc.). Prin urmare, majoritatea părților interesate au considerat că instrumentul este împovărător și nu prezintă o fiabilitate completă în ceea ce privește datele de intrare și de ieșire.

Cercetarea și dezvoltarea reprezintă un alt element costisitor al directivei, costurile anuale estimate fiind între aproximativ 40 de milioane EUR și 120 de milioane EUR. Cu toate acestea, trebuie remarcat faptul că, deși este fără îndoială o consecință a directivei, creșterea costurilor de cercetare și dezvoltare nu ar trebui considerată un element pur negativ, întrucât aduce beneficii obiective în materie de performanță a echipamentelor.

4.3. Relevanța directivei

În ceea ce privește relevanța directivei, în urma evaluării s-a confirmat că obiectivele inițiale ale directivei sunt la fel de valabile în prezent ca atunci când a fost propusă pentru prima dată. În special, obiectivele privind asigurarea liberei circulații a echipamentelor utilizate în exterior, reducerea nivelurilor de zgomot admise în scopul protecției sănătății și bunăstării cetățenilor și a mediului, precum și informarea publicului cu privire la aceste emisii de zgomot continuă să fie pe deplin relevante. În momentul intrării sale în vigoare, directiva a acoperit o lacună existentă în ceea ce privește protecția cetățenilor expuși la emisiile de zgomot produse de echipamentele utilizate în exterior de alți utilizatori, privați sau profesioniști.

Conform informațiilor culese din diferite surse în cursul anilor de funcționare a directivei – inclusiv din studiile efectuate, din consultările cu părțile interesate și din baza de date „NOISE Application” – se estimează că, pentru echipamentele vizate la articolul 12, directiva a

contribuit la o reducere a nivelului emisiilor de zgomot, exprimată în nivel de putere acustică, cuprinsă între 2 și 3 dB[10].

După douăzeci de ani de la introducerea directivei, intensificarea urbanizării și, ulterior, a construcției de infrastructuri rutiere și de clădiri a condus la utilizarea mai multor echipamente în exterior și, prin urmare, la creșterea nivelului de zgomot. În special, numărul echipamentelor de consum a înregistrat o creștere masivă datorită produselor la prețuri scăzute care sunt disponibile pe internet și în supermarketuri.

Această creștere a numărului de echipamente prezente pe piață și aflate în uz a contrabalansat efectul pozitiv al directivei în ceea ce privește reducerea nivelurilor de emisii de zgomot, motiv pentru care este necesar să se facă din nou presiune asupra fabricanților pentru a produce echipamente mai puțin zgomotoase. O astfel de presiune ar putea proveni din două surse: piața sau legislația. În absența unei cereri de echipamente mai silențioase, rămâne la latitudinea legiuitorului să stabilească limite ale emisiilor de zgomot pentru echipamentele utilizate în exterior, cu scopul de a proteja bunăstarea și sănătatea cetățenilor.

În ceea ce privește industria, deși directiva a abordat necesitatea armonizării și a securității juridice la nivelul întregii UE, din perspectiva comerțului internațional, directiva și limitele mai stricte impuse nu au creat avantaje semnificative și nu au contribuit la respectarea legislației străine. Cu toate acestea, aproape niciuna dintre părțile interesate nu ar fi în favoarea abrogării directivei, având în vedere riscul potențial al elaborării unor standarde naționale multiple.

Un aspect pe care unele părți interesate nu îl consideră pe deplin conform cu nevoile actuale ale industriei este evaluarea conformității de către terți. Aceste părți interesate susțin că, la data intrării în vigoare a directivei, societățile nu aveau cunoștințele specifice necesare pentru măsurarea emisiilor de zgomot, iar sarcina de a efectua evaluarea conformității a fost încredințată unor organisme notificate. În prezent, mulți fabricanți au competențele necesare pentru a efectua ei înșiși măsurătorile și ar putea recurge la o autoevaluare în loc de evaluarea conformității de către terți.

4.4. Coerența directivei

În ceea ce privește coerența și complementaritatea directivei cu alte acte legislative ale UE, au fost identificate unele probleme cauzate fabricanților de diferențele existente între cerințele din directivă și cele din alte acte legislative, aplicabile acelorași echipamente. În special, având în vedere diferențele dintre cerințele din directivă și cele din Directiva 2006/42/CE privind echipamentele tehnice, anumite echipamente trebuie testate de două ori, iar Regulamentul (UE) 2016/1628 privind echipamentele mobile fără destinație rutieră conține cerințe care îngreunează, în cazul anumitor echipamente, respectarea ambelor directive.

[10] „Decibelul” (dB) este o unitate de măsură care exprimă raportul logaritmic (în baza 10) a două cantități fizice de aceleași dimensiuni, în acest caz nivelurile de putere acustică. Având în vedere faptul că scala decibelilor este logaritmică și nu liniară, o reducere de 1 dB a nivelului de putere acustică corespunde unei reduceri de aproximativ 21 % a emisiilor de zgomot, iar o reducere de 3 dB corespunde unei reduceri de aproximativ 50 % a emisiilor de zgomot.

Faptul că directiva nu prevede măsurarea incertitudinii permite o variabilitate a nivelurilor de putere garantate, în funcție de persoana care efectuează măsurătorile.

Cu toate acestea, în urma evaluării s-a recunoscut că directiva reprezintă o parte coerentă a unei rețele mai vaste și cuprinzătoare de acte legislative din UE referitoare la zgomotul ambiental.

În anumite state membre, directiva este sprijinită de sisteme naționale voluntare de stimulente, menite să sporească gradul de conștientizare în ceea ce privește nivelurile de zgomot și valoarea producerii și achiziționării de echipamente mai silențioase.

În ceea ce privește coerența externă și complementaritatea directivei cu legislația națională a țărilor din afara UE sau cu legislația internațională, nu au fost identificate dificultăți majore în privința relației dintre Directiva referitoare la zgomotul emis de echipamentele utilizate în exterior și legislația din afara UE.

4.5. *Valoarea adăugată europeană a directivei*

În ceea ce privește valoarea adăugată europeană a directivei și rezultatele obținute în raport cu obiectivele strategice, directiva a contribuit, în pofida limitărilor sale, la obținerea mai multor rezultate esențiale care nu s-ar fi putut obține în absența acesteia. Prin urmare, o abordare la nivelul UE rămâne cel mai adecvat răspuns și există o mai mare probabilitate ca aceasta să atingă obiectivele stabilite de directivă decât abordările naționale

De fapt, directiva a împiedicat proliferarea unor reglementări naționale diferite și există percepția că, în absența directivei, ar fi putut apărea noi reglementări naționale. Datorită cerințelor directivei, nivelurile de zgomot au scăzut în ultimii douăzeci de ani, în pofida lipsei cererii pe piață.

Deși există riscul ca limitele de zgomot și metodele de măsurare actuale să nu fie conforme cu stadiul actual al tehnologiei, directiva obligă în continuare fabricanții să creeze un echilibru între cercetarea din domeniul echipamentelor de înaltă performanță și cerințele privind emisiile de zgomot prevăzute în directivă. Dacă nu ar exista directiva, având în vedere absența presiunii de piață din partea consumatorilor, există probabilitatea ca fabricanții de echipamente utilizate în exterior să neglijeze acest aspect în favoarea altor caracteristici. Având în vedere toate motivele enunțate, niciuna dintre părțile interesate consultate nu s-a exprimat în favoarea abrogării directivei.

5. Concluzii și calea de urmat

Având în vedere toate cele menționate anterior, rezultatul evaluării este pozitiv: concluzia generală este că directiva este, în general, considerată eficace, eficientă, relevantă și coerentă și că are valoare adăugată europeană. De fapt, directiva a simplificat cadrul legislativ existent, asigurând astfel mai multă claritate pentru toate părțile interesate. Directiva a contribuit în mod eficace la reducerea emisiilor de zgomot generate de echipamentele utilizate în exterior și a asigurat faptul că fabricanții investesc resurse în cercetarea și dezvoltarea de modele, mecanisme și strategii speciale pentru reducerea emisiilor de zgomot ale echipamentelor utilizate în exterior. Având în vedere lipsa cererii de echipamente mai silențioase și

insuficiența stimulentelor naționale, directiva a fost și rămâne principalul factor de reducere a zgomotului pentru acest tip de echipamente.

Cu toate acestea, există o serie de aspecte critice care au afectat funcționarea directivei, ceea ce poate duce la posibila exercitare a competențelor privind adoptarea de acte delegate, prevăzută în directivă, sau la necesitatea unei posibile revizuiri. Este vorba, în special, de lipsa adaptării la progresul tehnic a elementelor esențiale ale directivei:

- domeniul de aplicare și, în special, listele de echipamente utilizate în exterior care intră în domeniul de aplicare și definițiile acestora, precum și amploarea cerințelor pentru fiecare tip de echipament (supus limitelor de zgomot sau doar marcajului referitor la zgomot);
- limitele de zgomot pentru anumite tipuri de echipamente utilizate în exterior, pe baza informațiilor disponibile privind fezabilitatea tehnică și economică a acestora, în cadrul obiectivului general de reducere continuă a emisiilor de zgomot la sursă;
- codurile de încercare și metodele de măsurare actuale pentru majoritatea echipamentelor reglementate de directivă nu concordă cu dezvoltarea tehnologică și ar trebui revizuite. În conformitate cu articolul 18a din Directiva referitoare la zgomotul emis de echipamentele utilizate în exterior [astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (UE) 2019/1243] Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 18b în ceea ce privește modificarea anexei III în vederea adaptării la progresul tehnic a metodelor de măsurare a zgomotului aerian, care vor fi folosite pentru determinarea nivelurilor de putere acustică ale echipamentelor reglementate de directivă. Comisia nu și-a exercitat încă dreptul de a modifica anexa III și este necesară o adaptare la progresul tehnic[11];
- procedurile relevante de evaluare a conformității, adaptarea acestora la eventualele modificări ale domeniului de aplicare și ale limitelor de zgomot, ținând seama, de asemenea, de relevanța și impactul diferitelor soluții bazate pe „autoevaluare” (proceduri bazate pe controlul intern) și pe intervenția „terților” (proceduri care necesită participarea unui organism notificat), precum și de relația cu lacunele încă existente în ceea ce privește supravegherea pieței;
- obligația de a colecta date cu privire la zgomot și instrumentul conex de gestionare a acestei obligații, ținând seama de problemele ridicate de funcționarea și eficacitatea bazei de date “NOISE Application” și
- alinierea la noul cadru legislativ, cu dispozițiile relevante din Decizia nr. 768/2008/CE referitoare la operatorii economici, la supravegherea pieței, la organismele notificate, la evaluarea conformității etc.

De asemenea, supravegherea insuficientă a pieței este un factor care subminează eficacitatea directivei în îndeplinirea principalelor sale obiective, în special în ceea ce privește

[11] Regulamentul (UE) 2019/1243 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 de adaptare la articolele 290 și 291 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene a unei serii de acte juridice care prevăd utilizarea procedurii de reglementare cu control (JO L 198, 25.7.2019, p. 241–344).

conformitatea juridică și tehnică a produselor introduse pe piața UE, precum și competitivitatea operatorilor economici din UE.

Referitor la cea din urmă problemă, Comisia își va intensifica eforturile de coordonare prin intermediul diferitelor grupuri de lucru sectoriale (comitetul și grupul de experți) pentru a sprijini funcționarea directivei, pentru a asigura adoptarea unor abordări convenite și armonizate în ceea ce privește punerea în aplicare și asigurarea respectării legislației, precum și pentru a furniza orientări adecvate părților interesate. În special, Comisia va continua să monitorizeze cu atenție asigurarea respectării directivei în toate statele membre și activitățile grupului sectorial de cooperare administrativă, propunând și sprijinind, de asemenea, acțiuni concertate în cadrul cooperării autorităților competente de supraveghere a pieței. Comisia observă, de asemenea, că Regulamentul (UE) 2019/1020 privind supravegherea pieței și conformitatea produselor[12], adoptat recent, vizează, printre altele, consolidarea controalelor efectuate de autoritățile naționale și de funcționarii vamali pentru a preveni introducerea pe piața Uniunii a produselor nesigure.

[12] Regulamentul (UE) 2019/1020 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind supravegherea pieței și conformitatea produselor și de modificare a Directivei 2004/42/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 765/2008 și (UE) nr. 305/2011 (JO L 169, 25.6.2019, p. 1).